

ᠮᠤᠨᠤᠯᠤᠰᠤ

1 წ.	6 თ.	3 თ.	1 წ.	
მ.	მ.	მ.	მ.	
5	2 50	1 25	— 50	თვედისში.
6	3 —	1 50	— 60	თბილ. გარ.
10	5 —	3 —	1 —	სხელ. გარ.

კრონშტადტში 144 ჯარის კაცს და 10 მატროსს
გატოქნივეთის რაზმებმა, სხვებს კი კატორღაში
გასაგზავნა სხვა და სხვა ვადით. ვინდავის რეი-
ნის გზებზე, შეიარაღებული ბოროტმოქმედე-
ბი დაუბნენ საქონლის მპარებელს, გასტყეს
ოთხი ვაგონი და ჩამოყარეს 17 კასრი ცრბო.

უდაქციო ლიაა (უქმეებს გარდა) დილის 10 — ს. 2 ს.; საღამოს 5 ს. 7 საათ. ა დ რ ე ს ი: თავ.-აზნაურობის სახლი, სასახლის ქუჩა., № 117.

No 51

სამუშაოთი, 8 აგვისტო, 1906 წ. თბილისი

№ 51

თა-მწყობების თხოვნით მიუ-
რთავთ შევალა კორესპონდენ-
ტის კონსონანთი თვინითი წე-
რილები, შოლოდ
მრთ გვერდზე
დაწერილი.

გრიბაღის წინ.

Эй, Господи, гряди скорѣй.

11

[illegible]

ღია საშინელ ძალას და მანთავა-
 ჯოხეთურ წვალებისას? რწმენა რე-
 ვოლიუციისა, შურის ძიებისა, დუ-
 ლაღე და უძირო სიძულვილისა,
 სიძულვილისა იმითადმი ვინც ჩვენ
 სიცოცხლეს არ გვანაზებს, ვინც
 გავხოფეს და გვაჩაგრეს; ვინც ჩვენ
 და მოძეთა ჩვენთა შურადაცხვეყუს,
 სისხლსა და ცრემლსა გვადნენ
 გვეყვლდეს. დიბა, რწმენა რევოლუ-
 უციისა, დიბა, უღრმობლი რე-
 ვოლიუციისა, — ღრა მოწონის მი-
 მი და დამამიკრებელი უღლის კი-
 სრიდან ჩამოგდებისა; რა ვართ
 დღეს ჩვენ, რას წარმოვადგენთ
 დღეს ჩვენ? დღეს ჩვენ სხვისთვის,
 ჩვენ მზაგერვლებისათვის, ჩვენ და-
 მმონავებუთათვის მწველელი ფუ-
 რი, ცხოვერი, ყმა ვარა; ჩვენთვის
 კი არაფერი არა ვართ. ჩვენ არც
 ჩვენი საკუთარი ცხოვრება გვაქვს,
 არც ცხოვრების უფლება. დღევან-
 დელ საზოგადოებაში ჩვენთვის
 ადგილი არ არის, ის ჩვენთვის არ
 აისებობს, ის ჩვენ მოწინააღმდეგე-
 თა იარაღი გამხდარა, ის ჩვენი ზუ-
 რგზე გაბატონებულია საქმელთა
 იარაღი გამხდარა; ის ჩვენი დამ-
 კირებისა, ჩვენი შეურაცყოფისა,
 ჩვენდა ოფლის ცრეპლისა და სი-
 სხლი სიღენ იარაღი გამხდარა. ამ
 საზოგადოებაში, რომელიც ჩვენ
 დამმონავებულთა ჩაუღლიათ ხელში
 და სადაც ჩვენი ყველა მხოლოდ
 მონაობაა, ჩვენ არაფერი არ გავაფი-
 ნიათ, ჩვენ აბუთარი არ გვაქვს
 რებს სიხიერებისათვის გარდა ჩვენი
 საშინელი და ღრმა ცხოვრების სუ-
 რილისა; არც რაიმე ინტერესი,
 არ კავშირი, არა ქონება. ვინა
 ვართ ჩვენ, რა ვართ ჩვენ? ჩვენ
 ვართ დევნილი, ჩვენ ვართ კა-
 ნონს ვარგშე, კავშირს ვარგშე
 მარაზარნი და ამისათვის ჩვენი
 არაფერი და არაფერსა ვეკუთვნით
 ვარა; რევოლუციისა. ამისათვის
 დანგრევა, დანგრევა ძირითადი,
 დანგრევა უღმრთელი ამ საზოგა-
 დოებისა, რომელსაც ჩვენთვის მო-
 ნობისა ჩაგვრისა და შიშვლის
 მეტი არაფერი ემეტება, დანგრევა
 ამ საზოგადოებისა, სადაც ჩვენთვის
 ადგილი არ არის და შექნა ისე-
 თი საზოგადოების, სადაც ადგილი
 ჩვენც გვექნება, სადაც მზე ჩვენთა

ეს-სი განათებს, სადაც ტბილი სიკიცის შუქი ჩვეც მოგზედ-
ბა—აი ჩვენი მიზანი, აი ჩვენი ერ-
თად ერთი რწმენა, აი ჩვენი სიკი-
ცხლე და სულის აჟმა,—ამას გარეთ
ჩვენი სიკიცხლე არ არი და არც
შეიძლება იყოს. ეინც ჩვენ ამ
მიზნისავენ სელოს გეიშლის ის ჩენი
მტერია, ის ჩვენი საკედილის მომსურ-
ნეა,—ბრძოლა იმათთან, ბრძოლა ფა-
რული, ბრძოლა ცხადი, მ-გრამ ყო-
ველ-დღიური, უღმომბელი, სასტი-
კი—ი შინაარსი ჩვენი ცხოვრეი-
ბისა და მოქედებისა. ასე დღეს, ასე
ხვალ, ამ თვეში და იმ თვეში, ამ
წელში და იმ წელში, ასე სულ
მუდამ, სანამ ბუნების, ტურფა,
ცხოველყოფელ ბუნების უზარ მა-
ხარ ქელეხი,—ქელეხზე თავისუფ-
ლებისა, ემპყთოლებისა, და სიყ-
ვარულისა ჩვეც ადვილს არ მოვი-
პოვებთ. აი ჩვენი რწმენა, რწმენა
რევოლიუციისა, დიად რევოლიუ-
ციისა, რადგან რევოლიუცია ერ-
თად ერთი ჩვენი მიზანი, ერ-
თად ერთი ჩვენი სიხარული, რადგან
რევოლუცია დეზოდ რევოლიუ-
ცია აღგვარენ ჩვენ მკდრეთით დე-
კატა შორის კაცად არ მიჩნეულეს
კატა შორის დავაეკიდარებს. აი
სტიქია რევოლიუციისა, აი სული
რევოლიუციისა და აი მისი საჟ-
დარი ხალხის ზღესავით ფა-
დრმა გული. არ ძალის შეუძლია
მისი შეჩერება ცხოვრების შეუჩე-
რბლად? ვინ აიწევა ბუნებაზე ზე-
ვით, რომ რევოლიუციის მბრძან-
ბელი ვახდეს? ვერაინ. გრიგალი
იზრდება, გრიგალი მოდის, ძველ
რეიშს და ძველ რეიშისაგან
ცხოვრებაზე მოდებოლ ხავს ის
წაღეკავს და უქმინდურს უქმინდ-
ურების მორეველ დაახრჩობს.

როგორც ზამთრისაგან დასუსტულ
ბუნებისათვის საჭიროა გაზაფხული
და ზაფხული, ისე მონობისაგან,
ჩაგრულობისაგან დასუსტულ საზო-
გადოებისთვის საჭიროა გაზაფხული
და ზაფხული, რომელსაც რევოლიუ-
ცია მოავლენს. როგორც დროთა
მცვლელობა, ისე რევოლიუცია აუ-
ცილებელია. მაგრამ რევოლიუცია
ის ხმელია, რომელიც მონობის
სვეტს ძირიან დ მაშინ მოსჭრის.

როცა ხალხი, მთელი ხალხი აიღებს
მას თავის ძლიერ ხელში.

Содрагнитесь Вальтасары!

5. 0-0.

ახალი ამბავი

როგორც აღავერდიდან გვატყობინებენ იქაურ სპილენძის ქარხნებში გაფრეულან 3 600-მდე ზუზა და წაჟღერენია ეკონომიური ხასიათის მოთხოვნილებანი. საგულისხმო ის ჟეფროა აქ, რომ 70 პროც. მუსულმანი ზუზები ყოფილან.

— სოფელ მარტოვიდან გვატყობინებენ, რომ ადგილობრივ მკხოზოებს ბესო სოიაშვილის დავნა ებრძაშვილს გაურტყათ სხივის ხარკებს და ის იყო უნდა თბილისელ ვაჭრებისთვის მიეყენებინა, რომ ამ დროს მოსწრებათ ხარკების პატრონი და თავის სოფლის საზოგადოებაში წაუყვანია. სოფელელმა თავიანთ სამართლით გაურტყევით საუბრე შედეგად სამართლის ყოველად ბესო სოიაშვილის მოკვლა.

— 2 შორიამობისთვის, რკინის გზის გაშვების წინ პატრულის შეპყრობის საღდათი ტომრებით. გახრეკის დრის ტომრებში აღმოჩნდა: 36 გირენაქა თოვის წაშლი (ჯირ-ფანქანი კოლოფებში); 7 კოლოფი ფისტონი (თითო კოლოფში 250 ცალი); ერთი ხანჯალი, 1000 ცალი პატრონების ფისტონი. 36 ბერ-დანკის პატრონი. 3 საწონი გირა და ერთი რკინის ჩაქუჩი მალაზი-ის რკინის კარების გასაღებ გა-ზიტი.

— როგორც ბათუმიდან გვატყობინებენ მ მარიობისთვის საქონლის საწყობის რკინის გზის სადგურზე ვიღაც უცნობებს მოუტლავთ სადგურის თანაშემწე დალი.

— ქუთაიდან გვატყობინებ ნ, რომ იქ ამ დღეებში დაუჭრიათ ცნობილი ვაჭარი კეშელარია; მიზეზი კრიდობისა, როგორც აშკარაა. ფულის მოთხოვნაზე ურის თქმა ყოფილა რომლისთვისაც უნაღდო ფული მოუხუციათ, მაგრამ მას ფული არ მიუცია და ამის მაგზე ყოფილა რომ მეორე დღეს დაუჭრიათ.

ავლაბრის მცხოვრებლებს თხოვნა მიუცა ნამესტნიკისთვის, რომელშიც სთხოვენ, რომ მან დაიკავას ავლაბრელები ქალაქის გამგეობის თვითმმართველობისაგან. ავლაბრელების თხოვნა, როგორც თვით ავლაბრელები სწირენ, შემდეგ გარემოებას გამოუწვევია: ამ 40 წლის წინათ ავლაბარში მდებარე ადგილები, როგორც, თვით ავლაბრის პატარა სოფელი მოკულობა ქალაქის ფარგალში, რის შემდეგაც ხაზინაც და ქალაქიც დაპატრონებია იქ მდებარე ადგილებს. უკანასკნელს დიდი გადასახადებაც შეუწერია; ეს რომ არ უმძარბებია ქალაქის გამგეობას ავლაბრის შემოსავალი იჯარითაც კი გაუტყა; ესეც არ უმძარბებია და ბოლოს მთელი ავლაბრის მიდამოების დაგროვებას ნაფიქრალა. ამ უკანასკნელ გარეშე მშველას სთხოვენ ნამესტნიკს; ეს თხოვნა თბილისის გუბერნატორს ქალაქის თავისათვის გაუგზავნია და გარკვევას ცნობება და თავისი აზრის გამოთქმა უთხოვნი.

— ნ მარიობისათვის, საღამოს 7 საათზე კოჯორის გზაზე, ბოტანიკურ ბაღის მახლობლად, რამდენიმე შეიარაღებული კაცი თავს დასხმია კოჯორში მიმავალს ეტლებს. პირველ ეტლში მჯდომი ორი ქალიშვილი წაურთმევიათ „პარტაზანის“ 50 კაპ. მეორე ეტლში მსხდომი მკვლელები კი რევოლვერით გაუციათ პასუხი. მოსული დარაჯები დასდევნებთან მძარცველეს და დაუწყიათ თოფის სროლა. მოუკლათ ერთი, დანარჩენნი მიმალულან ბოტანიკური ბაღის ხეობაში. მოსულან პატრულები და აგრეთვე თბ ლისის მაზრის უფროსი გუგუშვილი. მიუხედავად იმისა რომ არც მარც დაუკლავთ

მიმალულნი ეგრესად უნახათ. გუგუშვილს ჩამოადგინა დარაჯები. ოქროყანაში გაუგზავნია, რომ იქიდან მოწვეული გლეხები დახმარებოდნ მძარცველების მოძებნაში, დარაჯებისათვის გზაზე ეოდაც უნებებოთოფის სროლა აუტყენიათ. მათაც თოფითვე უპასუხებიათ. სროლის შემდეგ მეორე დღეს, დილას ერთი მოკლული უპოვებიათ.

— ს. ქეკელი ხანდაკიდან გეტყობინებენ, რომ 23 ივლისს ნაშვადღეის 3 საათზე, საში შეიარაღებული კაცი მოსულან სოფლის ბოლოს. დაუჭერიათ ერთი ბავშვი და გაუგზავნიათ სოფელში ასის თავის მოსაწვევად, როდესაც ასის თავი მოსულა სოც.დემ. წითელ-რახმელისა (ეგრე უწოდებიათ თავიანთ თავისათვის) გამოუცხადებიათ ასის თავისათვის, რომ დაუყოვნებლივ სოფ. ქვემო-ხანდაკში მცხოვრებელს ჩიკოვანებს იოაკოს და და გიგოს უნდა გადახადებინან 300 მან. ასის თავს ბევრი ურწმუნება, რომ მათ მაგდენი ფული არ ექნებოთ, მაგრამ მოსულეს არ დაუჯერებიათ და „სოციალ-დემოკრატების“ სახელით შეუტყუებიათ ასის თავიც წასულა სოფელში და ამბავი შეუტყუებინებია. არ დაუთავებია ასის თავს ამბის გადაცემა და მოლაპარაკება, რომ თვით წითელი „რახმელის“ გამოდარან. ჩიკოვანებს როგორც კი დაუხანავთ მოსულე იმჟამს სახლისათვის მიუშურებიათ, სადაც ჩაქიტილან დაიარაღათ ხელში თავ-დასხმის მოლოდინში ყოფილან.

ცრუ წითელი რახმელებიც მოსულან და აუტყებიათ თოფის სროლა. ჩიკოვანებსაც თოფითვე უპასუხებიათ; წითელი რახმელები თოფის ხმაზე

დამფრთხილან და მოუკურცხლათ. ამ დროს მოსულა სიშინლით აღელვებული ხალხიც, რომელნიც შეიარაღებულან რაც ხელში მოხვედრიათ და ჩაქოვანებთან ერთად დასდევნებთან დაე-დასხმეულეს. ერთს უკანასკნელთაგანს გზა აზნეცა და ამხანაგებს ჩამოარჩინა. ის იყო უნდა მის ხალხი წამოსწევოდა და მოეკლა მაგრამ პოელში შევარდნილა და იქიდან დაუწყია ხეყენა მუდარა: ნუ მომკლათ და ყველაფერს გეტყვითო. ხალხი მეტით გაფრთხილებული ყოფილა და მოკვლას ნაპირება, მაგრამ ჩიკოვანების თხოვნით ცოცხალი დაუტრეებიათ, თუმცა კარგათ მიუტყუებიათ. დაჭერილს ერთი ამხანაგი, სულხანიშვილი დაუსახელებია, მეორეზე კი უთქვამს, რომ არ ვერცხობო. თვით შეპყრობილი აღმოჩენილა მაიერის წიგნთ-საკაშმავის მოხელე ალექსი პოპოვი. თავის გასამართლებლათ პოპოვს უთქვამს, რომ ამხანაგებმა უქმეებს გამო ხილის სასყიდლათ წამომიყვანეს სოფლათო.

სამედიკატორო სამართალიც ამნაირი უნდა!!

ხუთშაბათს. 3 აგვისტოს ირაკლი ოქროშქედლაშვილმა გაზ. „შრომის“ საექსპედიციო განყოფილების უფროსმა მუშამ მოგვიწვია თავის მხრივ სამედიკატორო მისამართლებით მე და ამხანაგი ქარუმიძე. მეორე მხრივ იმავი განყოფილების წევრმა ალექსი ტურქულაძემ მოიწვია მედიკატორებად ბანი ვანო შუბაშვილი და ბანი ივანე (გვარი არ ვიცო). თავმჯდომარეთ იყო ამოარჩეული იქვე შემთხვევით დამსწრე ბანი იოსებ გიორგობიანი, ამვე სტამბის მეუღლები. საქმე შემდეგ

იყო: გასულ მარტში საექსპედიციო განყოფილების მუშა ალექსი ტურქულაძემ ავადმყოფობის გამო დაეთხოვა შინ ამხანაგებს 1—2 თვით (2 კვირა სტამბის პატრონთან პირობით, 2 კვირაც თავის ამხანაგ მეუღლებს თანმშობით).

წასვლის უხალ, ბნელ ალექსიმ დაიჭირა საქმე არა თავის განყოფილების ამხანაგებთან, როგორც ამას მოითხოვდა ამხანაგური და პატრონის განწობილება ამხანაგებთან (და რაზედაც თითონ ირაკლი აღძრა ლაპარაკი ალექსის წინაშე მაგრამ ამაოდ), არამედ კერძო პირთან სიმონ წერეთელთან, რომელიც დაყენებულ იყო ალექსის მიერ თავის ადგილზე. მალე ამან უდროოდ მიატოვა ეს ადგილი და დარჩა ისევ რამდენიმე კვირა ეს ადგილი თავისუფალი, რადგანაც ირკლი მოვლიდა, ან პასუხს იმ წერილზე, რომელიც ევითმ გაუგზავნია სიმონს ალექსისათვის, და რომლის მიღებას უარყოფს თითონ ალექსიც, ანუ მოვლიდა ალექსის, მაგრამ არც ის არც ეს არ იყო. ამის შემდეგ ირაკლის მოუწვევია დროებით იმ ადგილზე თავის ამხანაგი გოგლა. ამ უკანასკნელს სამი კვირის შემდეგ წინანახდება მიუცია ამხანაგებისათვის. თუ მიმოიღებთ საქმეებზე თქვენ საამხანაგოში, დავრჩები, თუ არა და, სხვაგან ვაპრობ დადგომასო (აღლედენ ადგილს „გუტენბერგის“ სტამბაში). მაშინ ამ განყოფილების 5 კაცმა მოახდინა კრება და გადაწყვიტეს მიეღოთ თავის ამხანაგათ გოგლა. სწორეთ მეორე დღეს ჩამოსულა ალექსი და რომ დაუნახავს ეს ადგილი დაქერილი ღის მაოლოთ უცვლია და სამედიკატორო სამართალში გამოიწვია ირაკლი.

უკლებონი

ანარქიზმის მოკლე ისტორია
(ე. მაღატეცისა)
საუბარი მეათე.
(დასასრული *).

II
გიორგი. სად ხედავთ თქვენ იმ ზნეობას რომლის დაკარგაც ასე გეშინიათ? რბილი კავშირი, სიკრუე ყოველნაირი, ფარული შერიანობა, ქმრები, რომლებიც კლავენ თავიანთ ცოლებს, ცოლები, რომლებიც სწამლანენ თავიანთ ქმრებს, ბავშვთა მკვლელობა, ბავშვები, ოჯახის წევრთა შორის მხუბში აღზრდილნი... აი ნაყოფი ბერეკუნად ოჯახურ დაწესებულებებს.

თანამედროვე საზოგადოება არის საზოგადო სახლი, სადაც დედაკაცები, რომ სიშილით არ დაიხიუნონ, იძულებულნი ხდებიან გარსკვალდნენ ან დაქორწილდნენ საზღო-საცხოვრებისათვის. მიანიჭეთ ყველას მატერიალურად უზრუნველყოფილი და დამოუკიდებელი ცხოვრება, მიანიჭეთ დედაკაცს სრული თავისუფლება, ისე მოიქცეს როგორც უნდა, მოსპეთ სარწმუნოებრივი და სხვა ცრუმორწმუნოებები, რომლებიც ხშირად ხელს უწყობენ დედაკაცთა და მამაკაცთა შორის დამოკიდებულებათა განსხვავებას, და დამოკიდებულება მათი საერთო სურვილის გამოხატველი იქნება.

ამბრუზ. ერთის სიტყვით თქვენ მომხრე ხართ მუდმივ ან დროებით კავშირისა?

გიორგი. გიმეორებ, ჩვენ გვსურს ერთი: თავისუფლება გრძნობას, და მისი ესა თუ ის სურვილები ეტება მხოლოდ დანიტერესებულ პირებს.

აკამდის, ყოველ დროში, და

ყველა ზალხის სქესობრივი კავშირები წარმოიშობოდნენ ჩვეულებრივად ძალადობის ეკონომიურ აუცილებლობის, სარწმუნოებრივ ცრუმორწმუნოებისაგან.

ცხადია, იმ პირობათა მოსაზრებისაგან, რომელნიც ეხლა მამაკაცთა და დედაკაცთ შორის დამოკიდებულებას ხელოვნურ ან იძულებით ხასიათს აძლევს, თავისთავად დამყარდება ის კეშმარიტი სქესობრივი გიგიენა და სქესობრივი მორალი, რომლებიც ინდივიდთა კეთილდღეობას ხელს უწყობს. მაგრამ ყველა შესაძლებელია სრულ თავისუფლების დროს.

ამბრუზ. ბავშვები?

გიორგი. თქვენ ეს უნდა გაიგოთ: რომ როდესაც შემოღებულ იქმნება საერთო საკუთრება მკვიდრ მორალურ და მატერიალურ საფუძველზედ, რახან დასაბუთდება საზოგადოებრივი სოლიდარობის პრინციპი, ბავშვების შენახვა მაშინ საზოგადოების მოვალეობას შეადგენს და მათ აღზრდაზე ყველა იქნება დანიტერესებული და მოვალე.

უშეველია, ყველა დედას და მამას ეყარება ბავშვები; და თუ, როგორც მე ვფიქრობ ზოგიერთი მშობლები, უფრო მეტის ყურადღებით იქნებიან გადახრილი თავის შვილებისადმი, იმ შემთხვევაში იმათ კიდევ უნდა უხარადეთ რომ მათი შვილების აზრდას მთელი საზოგადოება კისრულობს.

ამბრუზ. მაგრამ თქვენ, ღებულობთ მხედველობაში მშობელთა უფლებას მათ შვილებზე?

გიორგი. მშობელთა უფლება ბავშვებზე წარმოადგენს სხვა-და-სხვა ვალდებულებას; იმას აქვს, მათი წინამძღოლების უფლება, გინაც, მათზე ზრუნავს და ვისაც ისინი უყვარს, და ვინც ამ საგანზე უფრო მეტს ზრუნავს. და რადგანაც მშობლებს უფრო უყვარა თავისი შვილები, ამიტომ მათაც ძლევია ფართო უფლება, მათის წინამძღორობისა და მზრუნველობისა. მაგალითად ამ მკითხვაში არავითარი უთანხმოება არ მოხდება, ამიტომ რომ, თუ რომელიმე ზნეობრივად დატყუებული

*) იხილეთ „მუშა“ ნომერი 18.

აქედან ნათლად სჩანს ამხანაგებო
რომ ზნეობრივი და იურიდიული
სახეობის მგებლობა სულ მთლად მო-
კრთებოდა სიმონ წერეთელის და
ბ. ირაკლის და მის ამხანაგებს,
რომელსაც უნდებოდათ და სხვა
რამეზის დამო არ მიმართა ბ. ალ-
ბროვი დანაშაულობა ადამიანის გა-
სიხატებლად პატიოსან სიტყვის
დარღვევაში და რადგანაც არავი-
თი სიტყვა არავის მხრივ არ იყო
მიცემული, მაშასადამე არავითარი
ზნეობრივი დანაშაულობა არ მი-
უძღვოდა კერძოდ ამხანაგ ირაკლის
და საზოგადოდ მის ამხანაგებს.

ამიტომაც უსათუფლო იყო ვანო
შუბაშვილის მხრედ დაინება, რომ
ირაკლი როგორც იურიდიულად,
ისე მომეტებულიად ზნეობრივად
არის დანაშაუვით, ირაკლი ვალდ-
ებული იყო მიეწერა წერილი ალექსი-
სათვის და რადგანაც ამან არ მის-
წერა დიდი დანაშაულობა ჩაიდ-
რა. არ ვიცი რა ავეუწოება სქი-
რდობა და ალექსის? ნუ თუ თავის
საქმეზე თითონვე არ უნდა ცდილი-
ყო? ეს ის გამოდის რომ ვინმე
პეტრე ჩუპს მაგივრად ვალდებული
იყოს ადგილი შემინახოს სადმე
ჩემთვის.

მაშასადამე ზნეობრივის მხრ-
ე, ირაკლი და მისი ამხანაგნი ეკანათ
სრულიად მართლნი, მხოლოდ რაც
შეგებოდა იურიდიულ მხრივ აქ ცო-
ტა ექვი შეგვეპარა მე და ჩემ ამხა-
ნავსაც. შეიძლება ქარხნის, კანონის
თანხმად ესენი დანაშაუვანი ყოფი-
ლიყვნენ. შევეკითხეთ ამის შესახებ
მედიატორებს, როგორც იქაურ მე-
შებს და გვითხრეს რომ, როგორც
ბიურო ისე სტაჰის გამგე ვალ-
დებულინი არიან ყოველ კეჟის-
ის წევრს ადგილი შეუენ-
ხონ ექესი თვის განმავლობაში.

მამა ვერ მოუვლის თვითონ თავის
ბავშვებს მაშინ ის მაიც კაყოფილი
იქნება იმით რომ მისი შვილების
მზრუნველობას კი სძულობს საზო-
გადოება და ის თავისუფალი რჩება
მათი აღზრდისაგან.

დათუ სიტყვები „მამის უფლება“,
თქვენ ისე გესმით როგორც, მამი-
საგან ცუდი მოპყრობა ბავშვისად-
მი, და როგორც ექსპლოატაცი-
ა ფიზიკურ ზნეობრივად მე სასე-
ბით უფარცყოფ ასეთ უფლებას და
დარწმუნებულით ვარ, რომ საზო-
გადობა ამას არ მოითმენს.

ამბრუზ. განა არ ფიქრობთ
თქვენ იმას რომ, თუ ბავშვების
შენახვა და აღზრდა, საზოგადოებაზე
იქნება დამყარებელი, მაშინ ისეთ
გამრავლდება ხალხი, რომ ყოველი-
ვე საშუალება მოსწყდება მათ შე-
სანახად? და ამასთან ერთად თქვენ
ყურსაც არ უდგებთ მალტუზიანისმს
და მას აბსურდს უწოდებთ!

გიორგი. მე თქვენ გითხარით მა-
შინ რომ ეს აბსურდი არის მეოქი
როდესაც კაცი ფიქრობს აუცილებ-

ჩვენს ენდეთ ამ პატიოსან სიტყვებს
მედიატორებისა და ამაზედ დაქა-
რებული გამოვრტანეთ შემდეგი რე-
ზოლუცია: „მივიღეთ“ რა მხედვე-
ლობაში, რომ საექსპედიტო გან-
ყოფილების წევრებმა დაარღვე-
ეს პატიოსან ერა-ერთი ზუსტი და უკა-
ნონოდ აღდგინეს ძველი მეშის.
მაგივრათ მის ადგილზე, ახალი
მეშის მიღება დაევალოთ ყვე-
ლა წევრებს საექსპედიტო გან-
ყოფილებისა, შეენახათ დროებით
და ცოლიათ ჯამაგირი ორივე მეშე-
ბის აღექვისა და გოგონასთვის
ვიდრე ერთ-ერთის, რომლისთვისაც
ცოიონ მოსურებდნენ, არ უშოვი-
დენ როგორიმე აღდგინს არ უშოვი-
სტაჰაში ან სტაჰის გარეთ. მხო-
ლოდ ზნეობრივის მხრით ირაკლი
და მისი ამხანაგები დანაშაულოთ
იყვნენ ცნობილნი.

მიუხედავად ამის რაღაც მანქა-
ნებით და ბრიკებით (უთუთ მექა-
რით და სხვ.) ბანი ვანო შუბაშვი-
ლი ახე-ახებს იმ ახალ მიღებულ
მეშის გოგონას, სხვა პარტიის წევ-
რის განდევნას ამ სტაჰიდან, და
ესლა შუბაშვილის წყალობით ეს
მეშა ქუჩაში უნდ. გაავლონ მშაერ-
მწყურვალნი!

არა, ეს უსამართლობაა!

ვანო შუბაშვილი უეჭვნებს უზ-
ნობა, სხვებს და ბრალდების
ოქმი გამოაქვს, მაშინ როდესაც
ამასთანავე სენით თითონ არის
ავადმყოფი: უზნეო კაცი სხვა, უზ-
ნობაში ბრალს ვერ დასდებს. აი
საბუთიც მისი უზნეობის: მაშინ
როდესაც მე და ამხანაგი ქარუმი-
ძე შევეკითხეთ ქარხნის წესდების
შესახებ იმათ დავარწმუნეს ჩვენ
ჩვენს არ შეგვეძლო დიდად არ
გამოგვეცხადებინა მათთვის რომ ეს
ზემოხსენებული დებულება ქარხნისა
ერცვლდება ყოველ სტაჰის მე-
შაზე.

ლი ბავშვთა შობას მალტუზიანური
მეთოდით მოუღოს ბოლო. თუცა
პრინციპიალურად მე არ უარყოფ
იმას, რომ, როდესაც ბავშვების
შენახვა და აღზრდა ზრუნველ
ყოფილი იქნება, მაშინ მც ოვრ-
ბათა ზედმეტობა ხელს შეუშლის,
საზოგადოებრივ კეთილ დღეობას.
მაგრამ ეს კითხვა მე სრულიად არ
მაწუხებს: თავისუფალი და განა-
თლებული კაცობრიობა, მოიგონე-
ბენ, როდესაც ეს საჭირო იქნება,
როგორ შეაჩერონ ასეთი გამრავლება
ხალხის; მაგრამ მე ამასაც ვამბობ,
რომ, დაფიქრება ამ საგანზედ მათ
მაშინ, დასჭირდებათ, როდესაც
მოსიპობა ყოველივე უპირატესო-
ბანი. ყველა შეფერხებანი, შექმნი-
ლი მესაკუთრეთა გაუმძღრობით
თანამედროვე წარმოების განვითარე-
ბისათვის. გაპქრებიან თუ არა. ყვე-
ლა სოციალური მიზეზები დღე-
ვანდელი სიღარიბისა, მაშინ მცხო-
ვრებთა რაოდენობის შეთანხმება,
შექმნილ საქონელთან და სავრცე-

ყველა კარგი, მაგრამ რათ და-
გვიშალს შენიშვნა პირველი მე-
ხლის კეჟისის წესდებისა, სადაც
ნათქვამია: **კეჟისში არ შედიან
გარეთების დამტარებელი ექსპედი-
ტორები და აგრეთვე რედაქციის
და სტაჰის კონტორის მოსამსახრე-
ნი.** ეს განა განზრახვით არ იყო
დამალული (ზნეობა?) რომ თავისი
მიღგომით გაეშუქუნებოთ საესეებით
ერთი მხარე, რომელიც მათ პარ-
ტიას არ ეკუთვნის ჩემის აზრით
მიზეზი ბრალდების ოქმის გამოტანისა
მხოლოდ ის იყო, რომ ირაკლი და
ახლა მოყვანილი მეშა გოგლა
არაინ სხვა პარტიის წევრნი.

აი ეს ფაქტი კიდევამტკიცებს რას
ნაწინავს უმცირესობის მორჩილება
უმრავლესობის წინაშე უმცირესო-
ბამ ან უნდა განიმეოროს შეცდომა
უმრავლესობისა, ანუ თუ დარა-
განზე უწინ შენგელა საქმისთვის.

ამიტომაც ჩემის აზრით უარყოფ
იმ ზემოხსენებულ რეზოლუციას
და ამით სრული ზნეობრივი და იური-
დიული უფლება ეძლევათ ირაკლის
და და მის ამხანაგებს არ დაემო-
ჩილონ ამ გადაწყვეტილებას და
ხელახლად აირჩიონ მედიატორები
მა თუ მოსურებენ.

მიზევი დიასამიძე.

პროვინცია

დაბა ლანჩხუთი. (ოზურგეთის
მაზრა), სხვა დაბებთან შედარებით,
ლანჩხუთი ყველაზე ხელუხლებელია
და უცხო კაცმა რომ ნახოს, იუ
კახაკები არ დაინახა იფიქრებს—აქ
დაქციას ფეხიც არ შეუფარგასო.
ხალხი ძე ქილეზურად გულმდგარი
ცოცხალი. გურულების სიამაძე-
ში და სულის სიძლიერეში არასო-
დეს ექვი არა მქონია, მაგრამ ახ-

სთან, რომელიც უქვეყნად სისარ-
გებლო იქნება, მცხოვრებთათვის,
გარდაქცევა ნამდვილ ელემენტარ-
ულ ქეშმარტებად.

ამბრუზ. მაშინ, თუ ხალხი არ
მოინდომებს ამაზე დაფიქრებას?

გიორგი. აშინ, მათ უფრო უარე-
სია მათთვის.

თქვენ არ გსურთ, ვაიგოთ რომ
არავითარი ღვთაებრივი მოჩვენება
არ არსებობს, რომელიც ხალხის
კეთილდღეობისათვის ზრუნავდეს,
ხალხმა თვით უნდა იზრუნოს თავის
თავზე და გამოარკვეოს, რაში
მდგომარეობს ბედნიერება და თვი-
თონ უნდა ეცადოს, რომ მასთან
მიადწიოს.

თქვენ ხშირად იმეორებთ თუ
ისინი არ მოინდომებენ იმ შე-
თხევებაში ისინი ვერაფერს მიად-
წევენ და სამუდამოდ იქნებიან
მსხვერპლი მისი მოწინააღმდეგე
ძალისა.

ლანდელმა მათმა ენერგიულმა მო-
ქმედებამ ყოველსავე ბოლოდინს გა-
დააქარა. თუმცა ფარულად, მაგრამ
ჩვეულებრივად იმართება მიტინგები.
ქალი, კაცი, ხელში აყვანილი პა-
ტარა ბავშვებით მიიქარაინ დანი-
შნულ ადგილისკენ; მსჯელობენ,
ბაისობენ, ასამართლებენ დანაშაუ-
ვით და ასე ამგვარად მძყაეთ თა-
ვიანით საქმე. კრიტიკულ ის თვლით
რომ შეეხედოთ აქაურს ცხოვრებას,
ფაქტიურად მართვა გამგეობა ისევ
ხალხის ხელშია. იშვიათად, ისიც
პოლიციისაგანვე იძულებით თუ ვინ-
მე მიმართავს ბოქაულს. ყველა მთა-
ვრობის მოხელენი უსაქმოდ ბრძან-
დებიან. მეტად სიანტერესოა აქაუ-
რი „ახალ მოდის“ გავრცელება. დი-
ნიშნება თუ არა სადმე კრება ან
მიტინგი, ესენი, იმის შიშით, რომ
პროფესიონალურმა ჯაშუშებმა არ
შეატყუნ და მართალი ადგილი კე-
ბისა არ უჩვენონ, მიდიან პოლი-
ციაში და ატყობინებენ, მხოლოდ
იმ განსხვავებით, რომ ადგილს უნი-
შავენ სულ—სხვას და გახაკვალს
ურევვენ. პოლიცია და კახაკები,
გახარებულნი იმით, რომ საქმე გა-
უჩნდათ, მოახტებიან ცხენებს, მოე-
დებიან რიონის პირად ქალებს,
დამრწინ კლდე-ღრეხებში და, ბო-
ლოს, ცხენიან კაციანთ ქანც-გა-
ლულნი, განბილბულნი ბრუნდო-
ბიან სახლში. კახაკები მიტის-მეტად
თავ-გასულლები არიან და ყოველ
წუთში ცდილობენ თავიანთი საზი-
ზლარი მოქმედებით და ქცევით ხალ-
ხს გამოიწვიონ. კახაკები შედიან
დუქანებში, ითვრებიან, ცუდს არ
იხიდიან და რასაც წახელებენ—იპა-
რავენ. ხმა თუ ვინმემ გასცა, ატყე-
ვა ჩხუბი, ცემა-ტყეპა, მაგრამ ხალ-
ხის მხრივ. ხელის შეტრუნებას ვე-
რავინ ბედავს—ვეწიანთ დაწვისა

ორში ერთი: ან ხალხმა არ იცის
როგორ მოიქცეს, რომ თავისუფალი
გახდეს, ანდა მათ ციან ყველა ეს,
და არ უნდათ ის გააკეთონ, რაც
საჭიროა.

ერთსა და მეორე შემთხვევაში
ისინი მონებად რჩებიან.

მაგრამ ჩვენ გვსურს, რომ უეი-
ცმა გაიგოს, და გაგებულმა მოინ-
დომოს ამის განხორციელება, იმა-
ზედ უფრო ადრე, როგორც თქვენ
ამას მოვლით.

მაშინ კი დაეცემა თქვენი თვით-
ნებობის სამეფო და ქვეყანაზე
ამოპრწყინდება თავისუფლების ცის-
კარი.

კოწია ჯ—ი.

და განდგურებისა. ამისთანა მგავლითი მრავალი მიახმეს. ერთი აქაურ მდიდრის ბოსელში შესულა კახაკი და მოუნდომებია ძროხის მოპარვა. დაუტყრია ძროხა, მოუსწნია თავისი ქამარი ხანჯლით და მოუბაშა რქებზე. ამ დროს მიცივიწეულან ძაღლები და აუტყნიათ საშინელი ყეფა. ძაღლების ყეფაზე პატრონსაც გაუღვიძნია და დაუწყია ყვირილი. შეშინებული კახაკი გაქცეულა, ხოლო ქამარ-ხანჯალი ძროხას რქებზე შერჩნია. მეორე დღეს დაუწყიათ გამოძიება. ქამარ-ხანჯალი, რასაკირველია ყველამ იცნა, მაგრამ კახაკებმა კი უარი განაცხადეს: „ეს ჩვენი არ არის, ჩვენსას პოლიკის ბეჭედი აწისო“, პატრონი დათა-უნებულად დაჩუმებული და თავისი სიზარტე ამ ოხუნჯობაში გაუტყრებო: „მართალია მე ამხსნეს იარაღი, მაგრამ სამაგიეროდ ჩემი ძროხა შეიარაღეს“. ამგვარს წამებაშია ლანჩხუთის მცხოვრებნი, მაგრამ მათში რევოლუციონური ცეცხლი მაინც არ ჩამქალა. პირიქით უფრო ღვივის და ბევრი შეკეთებაც არ უნდა რომ სრულიად იფეთქოს. საერთოდ არავინ სჩივის, მხოლოდ აქა-იქ თუ ჩააცვიდები და გამოჰკითხავთ, იჩივებს ჯარის თავგასულობას და თანაც დასძენს: „არაფერია, მაგ საწყულებსაც დღე ელევია; ჩვენი დროც მალე დადგება!“. საქმეა ასეთი სულგრძელობა და მოთმინება!

სოციალ-დემოკრატების დემაგოგობა თანდათან თვალსაჩინო ხდება. ისინი განსაკუთრებით სოფლად, იმ თავითვე ფარადნენ თავიანთ ფიზიონომიის და მუშა-გლეხის სახეებით არ უხსნიდენ თავიანთ პროგრამას, რასაკვირველია იმის შიშით, რომ სოფლები მიწის მესაკუთრე გლეხი არ ჩიზმოზრებოდა და არ გადასულიყო სხვა, მისთვის უფრო სასარგებლო, პოტიკაში. ამ მიზნით იმათ მხოლოდ ზეგუერად აუხსნეს პროგრამა და უმოთაგრესი კი, მესაკუთრე გლეხის გაპროლეტარება საბოლოოდ გადასდეს. ამ რიგათ, სისტემატიურის განმეორებით ერთისა და იმავესი, გლეხს ჩაუბეჭდეს თავში მხოლოდ სიტყვა „სოციალ-დემოკრატია“ და რაში გამოიხატება ეს სიტყვა, ან საით მიისწრაფვის ეს მოძღვრება ამის ასახსნეოდ არავინ თავი არ შეიწყნა. მაგრამ გურული კაცის გონება იმდენად მკვირცხლია, რომ მიუხედავად იმისა, რომ სოც.-დემ. საკუთარის ორგანოს გარდა სხვა გზებით მისი კითხვას უკმა-ღავეს, ის მაინც თავისთავად მიხედვით, თუ მისი ბუნება სათიკენ მიისწრაფვის და რომელ წესწყობილებას უფრო შეეფერება. ერთმა გლეხმა სხვათა შორის შემდეგი განაცხადა: „მე ანარქისტი ყოფილვარ და აქამდის არ ვიცადი, არც მოთვრობა მინდა, არც

მღვდელი არც ეკლესია და არც კერძო საკუ-რება. აქამდის შეუბნებოდნენ—სოციალ-დემოკრატია ხარო და მეც შეგონა... როცა ვინმე მკითხავდა—თავმომწონეთ ვეუბნებოდი—სოციალ-დემოკრატია ვარ მკითხი, მაგრამ ახლა-კი ამას აღარ ვიტყვი.“ ამას ამბობს სრულიად შეუგნებელი გლეხი. ამ მოკლე ხანში ბევრი ვნახე განანარქისტებული შეგნებულ სოციალ-დემოკრატია და იმედი მაქვს კიდევ ბევრს ვნახავ.

რაგინ

(შემდეგ აქნება).

დ. ყვირილი. ღელურ კაცს ქვა აღმართში მიეწია რომ იტყვიან ჩვენ გვერის ყვირილებს.

— არა, ჯერ იყო და ცეცხლითა და მხვილით აგვაწიოეს, ქვა-ქვად აღარ დასტოვეს... მას მოჰყვრებოდა ბასრი კლანკები, ავიტრების და საღდათების ნებეზრობა; ათი წლის ქალს გარეთ არ გამოესვლებოდა... ცოტა დაწყნარდნენ; ჯარი წაიღო წამოვიდა; თურმე ნუ იტყვი დესერტო ახლოს იყო. ადგილიშენს სრულდებოდა „გამოუცდელი“, აღდგომის ბატკანი **ბ. მახარაძე** ბოქალუად. ჯერ სადაც იყო, ცამდის აწყაენდნენ ქება-დიდებათ და ეხლა აქ ჩვენ უნდა უქმით გვქნდეს... დავეგვიანდა, ვერ უარით შეჩვეული ნადიმები, — რაო! როგორ! მე თქვენ გიგნებდით ვინ ვბრძანდები მე? იქით ეცა—აქეთ ეცა, ასა ყაძახი, სამოცი სტრანეიკი შემოისია, და დიდს ამბით გაეკანა **სოფ. ჩხარში**, მივიდა თუ არა, ბევრი არ უღაბ რაქა. არავისთვისაც არ შეუხედავს, მხოლოდ თავის აგენტს გადახედა რომელმაც თვალთ ანიშნა, — იქაო! .. ის იყო და ის. განადა ცეცხლი; დაიწყეს ტერევა და დიდის სიმიით განანდგურეს ორი მალაზია... სწორად მისწრება იყო აგენტებისათვის „ხანგრძლივი“ დასვენების შემდეგ... როგორ იმოქმედა ჩვენზე შენ უწყოდ მკითხველო... მეორე დღეს საღმურზე, ყანდარშია ერთი ყმაფილი ჩამოყვანა მატარებელდგან, ჩაქითხეს შემდეგ—გაუშვა. ეს არ ესიაზონა იქვე ყოფნა. სტრანეიკს და გამოეცა, ყმაფილი შემოინდა, გაიქცა, მიბრძოლა—მის დღეს, თან უყვირის, გესვრი — გაჩერდიო, ყიწვილი დაეცა, სტრანეიკი მივირდა; ჯერ როგორც ჩვეული იყო მასავი გაუტყა თოფის კონდახით, ისედაც დაქანცულ-დაფარდნილ ენა ჩაუფარდა; მიეშველენ თოფიანები და წაასვენეს სატუსალოში... ისე აქეთ თვალში ყველა სტრანეიკებს ასე გეგონება—ჩვენი ვეფობოთ...

— ვიღაც ბავშვს, ამბავს მოიტანა, და წამოსცა:—ბ. მახარაძე, ქართველი კი არა ნამდვილი მითილიაო; ამის გამგონე სტრანეიკმა, არც აიცოდა და არც აუხსნია; თოფი არ ქონდა, გავარდა შინისაკენ...

განდენ ათნი და მთელი დღე იმ ბავშვს ეძებდნენ... თურმე ნუ იტყვიან რა ბრძანება გემოუტია ბ. მახარაძეს, — თუ ერთი სტრანეიკი ან პოლიციის აგენტი მოკლეს—სამი სოფელი აწიოკეთო, თუ მე მომკლეს, არ დაიშურეთ არც ერთი ადგილი, გამვლელ-გამომვლელი, მოჰკალით, აწილეთ სანამ მე მოკლად არ მოვიდო... ისიც დასძინა, ამაშაში პრისტივი მოჰკლეს—სამაგიეროდ ათი გაისტუმრეს... როგორ! ერთი პრისტივი დათიკაცი... არა, ეს შეუძლებელია, ჩემს შემდეგ ქვა-ქვად არ დასტოვოთ, ჯერ ხეითი აქვე ანახევო... სტრანეიკებსაც ეს უნდოდათ, დათარეზობენ და როგორც სურთ ისე იტყვიან; მითვის არაფერი არ სუფევს ძარცვა გლეხის მტრად... ეს! დრონი მეფობენ...

გ. შუგინაძე

ჩ უ ს ე თ ი

მუშებთა შორის არსდება ახალი კავშირი, რომლის მიზანია ბრძოლა შავ-რამზელბთა წინააღმდეგ.

XX ვეკ.

შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გაუგზავნა ცრკულარები გუბერნატორებს, რომ სანი დღის განმავლობაში აუწყონ სამინისტროს, თუ რა მდგომარეობაშია მხარეებში აგრარული მოძრაობა.

XX ვეკ.

კრონშტადტში ჯ. ნ. ა. კნელ მომხდარ ამბების გამო, წმ საზღვაო ოფიცრებმა შეიტანეს თხოვნა, სამსახურ იდგან გადადგომის შესახებ.

(XX ვეკ.)

როგორც „XX ვეკ.“-ს შეუტყია „რუსეთის დეპუტატთა სააგენტო“ რომელიც სპობს თავის საქმეებს, იმის მაგიერ არსდება ახალი დეპუტატთა სააგენტო. მეთაურებად არიან ყოფილი დირექტორი რუსეთის სააგენტოსი და მიწად-მოქმედების მართვლობის მოხელე შულცი.

დეპუტატი

(რუსეთის დეპუტატთა სააგენტოსი)

ბავაროზი კერძის ეფრო ქუჩაში 2 უცნობა პირმა დასკრეს უბნის ზედამხედველი რეზერვუსი, ერთი მათგანი დაიჭირეს.

კოპენჰაგენი. როგორც ხმები დადის, ჩინეთის მთავრობამ მიმართა დანიის გარეშე საქმეთა სამინისტროს წინადადებათ, რომ 15 ოფიცერი — ინსტრუქტორი გაუგზავნოს.

ხარკოვი. რუსეთის სატრანსპორტო საზოგადოების კანტორადგან შეიარაღებულებმა გაიტაცეს ოთხი ათასი მანეთი და მიმალნენ.

პეტერბურგი „სტრანა“ იწყება,

რომ პოლონეთში აპრობენ შემოიღონ სამარ წესების მაგიერ, სააღყო წესები.

— ყოფილი დირექტორი პოლიციის დეპარტამენტისა ლოპუზინი სტრეებს საშახლურს, და როგორც ხმები დადის შედის ნავიცი ვეილითა კორპორაციაში.

ერთ კანდუტორის სიტყვით, იმ მატარებლისა საიდანაც გაიქცა ბელენცოვი, გოროზინო და ნოვოსელოვის სადგურების შორს, მოითხოვა ფესხადილში შესვლა, რომელსაც გაუშვეს ყარაულის თანხლებით, მატარებელი აღარათის გამო, მაღიოდა ნელად. გელსენკოვმა დაჰკეტა კარი ფხსა-ლაგისა, გაალო ფანჯარა და გადახვიდა ხუთი წუთი, მაგრამ დიდი ძეგნის შემდეგ, მაინც ვერ აიპუნეს.

ვარშავა. განზრახვა ვარშავის გენერალ-გუბერნატორის მოკვლისა, წინა დღეებში იყო გადაწყვეტილი გერმანიის კონსულიან მავიდა უცნობი პირი, ოფიცის ტან საცმევში გამოწყობილი და შეურაცყოფა მიაცანა მას. გენერალ-გუბერნატორი ამის გულისათვის წავიდა კონსულითან, რაზედაც პოროტ მოქმედებმა ჩასთვალეს „ოსახერხებელი“ დრო მის მოკვლისა.

— დღეს 22 პირი დასკრეს თოფით და ერთი მოჰკლეს.

ტოლისკი ქუჩაზედ ნასროლ წუმბარამ მძიმედ დასკრა ქალი. **ლოდი.** ვენოვსკის ქუჩაზედ დასკრეს თოფით ვაინი. რომისკი ქუჩაში მოჰკლეს უცნობი პირი, როგორც ჰეიქობენ უნდა იყოს ჯაშუსი.

ტავანოვი. უცნობმა პირებმა დასკრეს უბნის ზედამხედველი ნეტიკი.

უშანი. დაპატიმრეს ყოფილი დეპუტატი ფრენკელი და გაგზავნეს ციხეში.

ბერლინი. გრაფი ვიტტე მისი მუღლეთი მიიწვია იმპერატორ ვილჰელმს.

კრონშტადტი. 114 ჯარის კაცს, 10 მატროსს და 3 გარეშე პირს გადაუწყვიტეს დახვრეტა, სხვებს კი კატორღაში გაგზავნა სხვა და სხვა დღით.

ვატერბოროსლავი. საავადმყოფოდან გაქცეული ანარქისტი ვოდმანი შეიპყრეს აშტრში. დაქერის დროს დაიჭრა პოლიციელი.

მოსკოვი. ვინდვის რკინის გზებზედ საქონლის მატარებელს დაეცნენ შეიარაღებული ბოროტ მოქმედნი. გასტყეს 4 ვაგონი და გადმოყარეს 17 ბოქა ერბო, დანახეს თუ არა მომავალი მატარებელი მიმალნენ.

რუჰაქტორ გამოკვეთილი

მიხეილ დიხსამიძე